

- Інтенсивність звуку. Рівень гучності ударних інструментів може підсилювати або пом'якшувати емоційний ефект. Наприклад, голосні удари барабанів можуть викликати фізіологічну реакцію, пов'язану зі збудженням або навіть страхом.

Ритмічні патерни ударних інструментів мають потужний емоційний вплив на слухача в широкому жанровому спектрі: від академічних творів, до року, електронної музики та сучасних народних стилізацій.

Таким чином, можна стверджувати, що ритмічні патерни здатні взаємодіяти з аудиторією на психоакустичному рівні, визначаючи її емоційний стан у процесі сприйняття музики. Вони стають тим з'єднувальним елементом, на якому утворюється синергія виконавця та слухача. Ритмічний елемент, через свою складну психофізіологічну природу, є одним із ключових інструментів для емоційної ретрансляції «живого» музичного процесу в метажанровому контексті.

Т. Селеменева

СУЧАСНЕ СКРИПКОВЕ ВИКОНАВСТВО: ШЛЯХИ ПОСТУПУ

T. Selemeneva

CONTEMPORARY VIOLIN PERFORMANCE: WAYS OF PROGRESS

Скрипка є універсальним інструментом, який гармонічно впливає на будь-який стиль музики, вона додає в сучасні жанри музичного мистецтва нотки камерності, тобто класичного скрипкового виконавства й, навпаки, сучасні жанри роблять скрипку більш рішучою, експериментальною та цікавою для молоді. Такий зв'язок дає потужний рух у напрямі вдосконалення та створення нових ідей у сучасному скрипковому виконавстві.

Актуальність теми обумовлена тим, що сучасний скрипковий виконавець повинен відповідати нормам сучасного світу. А саме в сьогоденніших реаліях слухач вибирає більш популяризовану та естрадну музику. Із цих причин необхідно розширяти знання та вміння своєї техніки гри на інструменті та репертуару. Тому цим дослідженням хочу звернути вашу увагу на сучасне скрипкове виконавство та шляхи його поступу з минулого.

Для того щоб почати вивчати нові сучасні тенденції скрипкового виконавства, потрібно спершу вивчити історичні дані про сам інструмент та його походження, більш детально розглянути структуру та нюанси виготовлення, адже кожен майстер у минулі часи робив інструмент на свій лад і від цього кожна скрипка була унікальна й зі своїм звуковим тембром.

Переглядаючи історичне минуле скрипки, у її витоках з'являються риси більш камерного звучання, народне замінюється світським. Композитори створюють нові жанри саме для скрипкового виконавства, а також поступово вписують скрипкові партії у свої витвори мистецтва. З'являються нові музичні школи зі своїми техніками та методами навчання, які виховують скрипкових майстрів, поціновувачів музики. Ставляться нові художні завдання, пов'язані з масштабністю гри, віртуозністю та зміною способу тримання інструмента.

Музичне мистецтво ХХ ст. характеризується інтенсивними пошуками нових засобів виразності та збагаченням великою кількістю стильових течій. Однією з

рис цього століття є поєднання культур різних країн світу, що призвело до нових напрямів: неоромантизм, неокласицизм, неоімпресіонізм, «нова фольклорна хвиля», постмодернізм тощо. Значним поштовхом стала поява та поширення звукозапису та кіно. Перші електроінструменти дають змогу подивитися під іншим кутом на природу й можливості звуку. Виникають перші електронні експериментальні студії, нові жанри — поп-музика, рок-н-рол.

На межі XIX–XX ст. в США зароджується новий вид музичного мистецтва — а саме джаз. Основними характеристиками цього напрямку є біт, поліритмія, імпровізація, свінг, новий тембровий ряд та яскрава гармонія. Цей напрям дає новий поштовх у розвитку музики й пізнання нових професійних навичок. Скрипка починає імпровізувати та малювати нові техніки звукодобування. З'являються нові відомі джазові скрипалі, які стають еталоном цієї епохи — Д. Венутті, С. Граппеллі, С. Сміт, С. Сладуро та ін.

Багато хто з виконавців цікавляться появою можливості вдосконалити свої навички в межах імпровізації, нових методів артикуляції в естраді, пізнання технічних засобів електронної музики та електроінструментів. Нині популярність такого інструмента як скрипка знаходиться на високому рівні, цим обумовлено включення її в сучасні ансамблі та оркестри. Сольні виконавці шукають свій стиль гри на скрипці та нові тенденції в скрипковій музиці для того, щоб перетворити камерний інструмент в щось нове та ексклюзивне.

На початку XX ст. з'явився новий вид скрипки — електроскрипка. Вона візуально подібна до класичної скрипки, проте поєднується з електричним підсилювачем, що робить її потужнішою за звучанням та гнучкішою до експериментів у музичному світі. Яскравими прикладами сучасної скрипки є такі виконавці, як Девід Гаррет, Ліндсі Стірлінг, Ванесса Мей. У своїй творчості вони поєднують класику з естрадними жанрами, використовують електричні інструменти та електронну техніку для створення каверів поп-музики та інтерпретацій класичних творів. У наші дні стають популярними симфорок оркестри — це поєднання новаторства та традицій, професійних вмій та саунд-технологій. Одним з таких є PRIME ORHESTRA.

Таким чином, вивчення сучасного етапу розвитку скрипкового виконавства є важливим для становлення світогляду музиканта-скрипаля та покращення професійних вмій на творчому шляху. Сучасний світ не стоїть на місці, він розвивається, з ним розвивається і музичний світ. Щодня на музичному просторі зароджуються нові тенденції, жанри, інструменти. Кожну годину людина чує нове звучання й намагається висловити це у власному стилі. Тому завдання кожного музиканта йти пліч-о-пліч із сучасністю і знати не тільки камерну історію свого інструменту, а й прагнути бути різноманітним, обізнаним в естраді.